

ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น
(ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Administrative Factors Affecting the Management of the Early Primary
Education Curriculum (Grades 1–3) in B.E. 2568 in
Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง¹

Wacharapatr Techawattanasiridumrong

Received: October 08, 2025

Revised: October 22, 2025

Accepted: November 12, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตร และ 3) วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรดังกล่าว การวิจัยเป็นแบบเชิงปริมาณ กรอบแนวคิดการวิจัยใช้แนวคิดทฤษฎีของ Systems Approach และ Constructivism ประชากรที่ศึกษาได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3,537 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยตารางของ Krejcie & Morgan ได้จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา; Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: ananxisu163@gmail.com

ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาระดับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D.=0.45) 2) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตร พบว่า ปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พ.ศ.2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.160-0.228 และปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พ.ศ.2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .228$, $p < .01$) และ 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พ.ศ. 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยการบริหารทั้ง 6 แปร ร่วมกันสามารถอธิบายความผันแปรการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พ.ศ.2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ร้อยละ 22.9 สามารถนำมาเขียนสมการได้ดังนี้

สมการความถดถอยเชิงพหุแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.20 + 0.120(X_1) + 0.135(X_2) + 0.110(X_3) + 0.140(X_4) + 0.095(X_5) + 0.180(X_6)$$

สมการความถดถอยเชิงพหุแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.150(X_1) + 0.160(X_2) + 0.130(X_3) + 0.170(X_4) + 0.115(X_5) + 0.210(X_6)$$

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหาร, การจัดการหลักสูตร, หลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568, จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Abstract

This research aimed to: (1) examine the level of management of the Early Primary Education Curriculum (Grades 1–3) B.E. 2568 in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province; (2) analyze the relationships between administrative factors and curriculum management; and (3) identify the administrative factors that affected curriculum management. The study employed a quantitative research design. The research framework was based on the theoretical concepts of the Systems Approach and Constructivism. The study population consisted of school administrators, teachers, and members of the basic education committees, totaling 3,537 individuals. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's table, resulting in 359 participants. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire. The data were analyzed using descriptive statistics, including frequency, percentage, mean, and standard deviation, as well as inferential statistics, including Pearson's correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis. The research findings revealed that: (1) the overall level of management of the Early Primary Education Curriculum (Grades 1–3) B.E. 2568 in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province was high ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.45); and (2) the analysis of the relationships between administrative factors and curriculum management indicated that all six administrative factors were positively and significantly correlated with the management of the Early Primary Education Curriculum (Grades 1–3) B.E. 2568 in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province at the 0.01 level of significance, with Pearson correlation coefficients (r) ranging from 0.160 to 0.228, and the six administrative factors were positively correlated with the management of the Early Primary Education Curriculum (Grades 1–3) B.E. 2568 in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province, with an overall moderate level of correlation ($r = 0.228$, $p < 0.01$). The analysis of

administrative factors affecting curriculum management revealed that all six factors together explained 22.9% of the variance in the management of the Early Primary Education Curriculum (Grades 1–3) B.E. 2568 in Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. The regression equations were derived as follows:

Multiple Regression Equation (Raw Scores):

$$\hat{Y} = 1.20 + 0.120(X_1) + 0.135(X_2) + 0.110(X_3) + 0.140(X_4) + 0.095(X_5) + 0.180(X_6)$$

Multiple Regression Equation (Standardized Scores):

$$\hat{Z} = 0.150(X_1) + 0.160(X_2) + 0.130(X_3) + 0.170(X_4) + 0.115(X_5) + 0.210(X_6)$$

Keywords: Administrative Factors, Curriculum Management, Early Primary Education Curriculum (Grades 1–3) B.E. 2568, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพคนของชาติ เนื่องจากเป็นช่วงวัยที่เด็กมีการพัฒนารอบด้าน การบริหารจัดการหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นจึงมีบทบาทสำคัญในการวางรากฐานการเรียนรู้ (UNESCO, 2022) โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และการปรับปรุงในปี พ.ศ.2568 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567) อย่างไรก็ตาม หลายพื้นที่ยังพบปัญหาการบริหารที่ไม่ตรงกับบริบทโรงเรียนและขาดการมีส่วนร่วมของครู (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566) การบริหารที่มีประสิทธิภาพควรยึดหลัก Systems Approach (Fayol, 1916; Deming, 1994) และส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวคิด Constructivism ที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Vygotsky, 1978) เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้แบบยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการกระจายอำนาจทางการศึกษา (OECD, 2021)

จังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งส่งผลให้โรงเรียนในจังหวัดมีความแตกต่างกันทั้งด้านทรัพยากร ความพร้อมของครู

และความสามารถในการบริหารจัดการหลักสูตร (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา, 2566) โรงเรียนขนาดใหญ่บางแห่งมีบุคลากรและสื่อการเรียนการสอนครบครัน สามารถบริหารหลักสูตรได้อย่างเป็นระบบ ขณะที่โรงเรียนขนาดเล็กหลายแห่งยังขาดความพร้อมในด้านบุคลากร ทรัพยากร และเครื่องมือสนับสนุน ทำให้การจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การประเมินผลผู้เรียนและการติดตามความก้าวหน้าของการเรียนการสอนยังไม่สอดคล้องกับแนวทางหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2568 ซึ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะศตวรรษที่ 21 ความสามารถด้านนวัตกรรม และการเรียนรู้เชิงบูรณาการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567) โรงเรียนหลายแห่งยังไม่มีระบบบริหารหลักสูตรที่ชัดเจนหรือเครื่องมือในการประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐาน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนไม่สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายการศึกษาที่ตั้งไว้ได้อย่างเต็มที่

การบริหารหลักสูตรที่ไม่ชัดเจนยังส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการเรียนการสอน ครูผู้สอนและการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องระหว่างแผนการสอน เนื้อหาที่จัดเรียน และการประเมินผลผู้เรียน ดังนั้น การศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตร ประถมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อทำความเข้าใจปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการจัดการหลักสูตรในบริบทโรงเรียนขนาดต่าง ๆ และเพื่อพัฒนาแนวทางและนโยบายการบริหารหลักสูตรที่เหมาะสม สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานชาติ และตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้านการศึกษา คุณภาพ (SDG4) การวิจัยนี้จึงเป็นรากฐานสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) แนวคิดการวิจัยใช้แนวคิดและทฤษฎีของ Systems Approach และ Constructivism มีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร การวิจัยนี้ใช้ประชากรจากผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 118 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 3,537 คน แบ่งเป็น ผู้บริหาร 118 คน ครูผู้สอน 2,060 คน และคณะกรรมการบริหาร 1,359 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ขนาดตัวอย่างกำหนดตามตาราง Krejcie & Morgan ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ตัวอย่างรวม 359 คน โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหารและคณะกรรมการบริหารทุกคน (Census) เพื่อให้ครอบคลุมทุกโรงเรียน และสุ่มเลือกครูผู้สอน 123 คน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ทำให้กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 118 คน ครูผู้สอน 123 คน และคณะกรรมการบริหาร 118 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 การเก็บข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้าน ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ส่วนตอนที่ 3 การเก็บข้อมูลการจัดการหลักสูตรทั้ง 7 ขั้นตอน ใช้มาตราส่วน 5 ระดับเช่นเดียวกัน

2.2 การสร้างเครื่องมือดำเนินการตามขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถาม 2) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจแก้ไขเนื้อหาและสำนวนภาษา 3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) กับผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.97 4) นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันจำนวน 30 คน ในจังหวัดอ่างทอง 5) วิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วย Cronbach's Alpha แยกตามด้านและรวมทั้งฉบับ ได้ค่าเท่ากับ 0.93 6) ปรับปรุงแบบสอบถามให้สมบูรณ์ และ 7) จัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

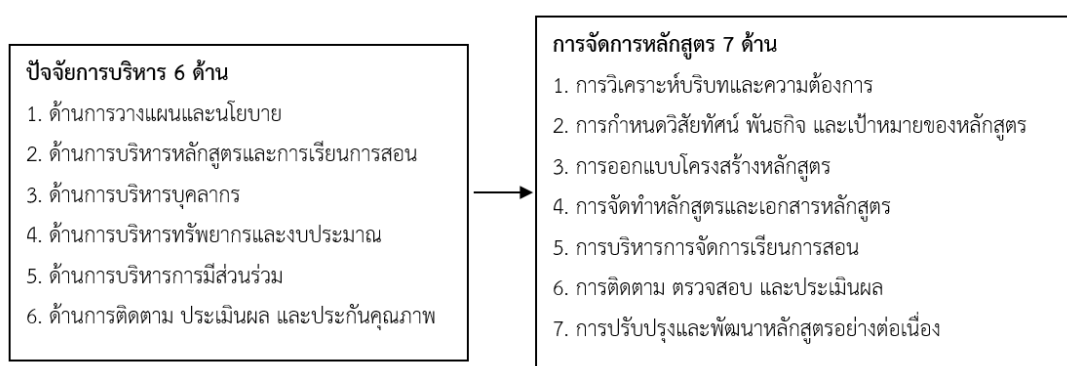
การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เริ่มจากขอหนังสือขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำส่งไปยังผู้อำนวยการศึกษาธิการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1-2 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองบางส่วน และส่งแบบสอบถามพร้อมรายนามผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละสถานศึกษา รวมทั้งของเปล่าติดสแตมป์ไปยังผู้บริหารสถานศึกษาที่เป็นหน่วยของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ส่งกลับคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการระหว่างวันที่ 1-30 พฤษภาคม พ.ศ.2568 รวมเป็นเวลา 30 วัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและดำเนินการตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เริ่มจากตรวจสอบความเรียบร้อยและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 เกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อมา วิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 2 เกี่ยวกับปัจจัยการบริหารหลักสูตร และตอนที่ 3 เกี่ยวกับการจัดการหลักสูตร โดยคำนวณค่าเฉลี่ยตามสูตรของบุญชม ศรีสะอาด (2560) นอกจากนี้ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) เพื่อตรวจสอบทิศทางและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร สุดท้าย วิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรด้วย

การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อระบุปัจจัยที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการจัดการหลักสูตร และผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากหน่วยงานต้นสังกัด และขอความยินยอมจากผู้ตอบแบบสอบถาม พร้อมรักษาความลับของข้อมูลตามหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาระดับการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 และเพศหญิงจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 36.21 รองลงมาคือผู้ที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 35.93 สำหรับระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.14 รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 33.98 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 40.95 รองลงมาคือผู้ที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 17.55

1.2 ผลการศึกษาระดับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ข้อ	การจัดการหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น		แปลผล
		$\bar{X}$	S.D.	
1	การวิเคราะห์บริบทและความต้องการ (Y1)	4.14	0.55	มาก
2	การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของหลักสูตร (Y2)	4.23	0.56	มาก
3	การออกแบบโครงสร้างหลักสูตร (Y3)	4.16	0.52	มาก
4	การจัดทำหลักสูตรและเอกสารหลักสูตร (Y4)	4.12	0.58	มาก
5	การบริหารจัดการเรียนการสอน (Y5)	4.09	0.53	มาก
6	การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล (Y6)	4.05	0.61	มาก
7	การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง (Y7)	4.18	0.57	มาก
รวมเฉลี่ย		4.14	0.45	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า การจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนและคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D.=0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยมีระดับการปฏิบัติมากที่สุด 3 ด้านแรก คือ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.23$, S.D.=0.56) รองลงมาคือ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.18$, S.D.=0.57) และ การออกแบบโครงสร้างหลักสูตร ($\bar{X} = 4.16$, S.D.=0.52) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ($\bar{X} = 4.05$, S.D.=0.61)

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตร การประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แสดงดังตารางที่ 2-3

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปร	การกำหนด							
	การวิเคราะห์ บริบทและ ความต้องการ (Y1)	วิสัยทัศน์ พันธกิจ และ เป้าหมาย ของ หลักสูตร (Y2)	การ ออกแบบ โครงสร้าง หลักสูตร (Y3)	การจัดทำ หลักสูตร และ เอกสาร หลักสูตร (Y4)	การบริหาร การจัดการ เรียนการ สอน (Y5)	การติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินผล (Y6)	การปรับปรุง และพัฒนา หลักสูตรอย่าง ต่อเนื่อง (Y7)	การจัดการ หลักสูตรการ ประถมศึกษา ตอนต้น Ytot
ด้านการวางแผน และนโยบาย (X1)	.310	.520	.010	-.020	-.030	-.040	-.005	.170
ด้านการบริหาร หลักสูตรและ การเรียนการ สอน (X2)	.240	.290	.085	.050	.045	.012	.030	.175
ด้านการบริหาร บุคลากร (X3)	.295	.630	-.025	-.055	-.095*	-.060	-.020	.168
ด้านการบริหาร ทรัพยากรและ งบประมาณ (X4)	.265	.590	.005	-.050	-.040	-.035	.010	.182
ด้านการบริหาร การมีส่วนร่วม (X5)	.400	.310	-.030	-.020	-.060	-.025	.045	.160
ด้านการติดตาม ประเมินผล และ ประกันคุณภาพ (X6)	.480	.540	.060	.050	-.005	.020	.070	.220
ปัจจัยการ บริหาร Xtot	.430	.540	.020	-.010	-.055	-.030	.0230	.228

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พ.ศ.2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) อยู่ระหว่าง 0.160-0.228 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ (X_6) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุด ($r=0.220$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารทรัพยากรและงบประมาณ (X_4) และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (X_2) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการบริหารที่เน้นระบบการติดตามและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการจัดการหลักสูตรมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าทุกปัจจัยการบริหารมีอิทธิพลเชิงสนับสนุนต่อการจัดการหลักสูตร โดยเฉพาะด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการหลักสูตรของโรงเรียน

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ปัจจัยการบริหาร	การจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น		
	ค่าสัมประสิทธิ์	ระดับ	ทิศทาง
	สหสัมพันธ์ (r)	ความสัมพันธ์	ความสัมพันธ์
1. ด้านการวางแผนและนโยบาย (X_1)	.170**	ต่ำ	ทางบวก
2. ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (X_2)	.175**	ต่ำ	ทางบวก
3. ด้านการบริหารบุคลากร (X_3)	.168**	ต่ำ	ทางบวก
4. ด้านการบริหารทรัพยากรและงบประมาณ (X_4)	.182**	ต่ำ-ปานกลาง	ทางบวก
5. ด้านการบริหารการมีส่วนร่วม (X_5)	.160**	ต่ำ	ทางบวก
6. ด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ (X_6)	.220**	ปานกลาง	ทางบวก
รวม	.228**	ปานกลาง	ทางบวก

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($r = .228, p < .01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ (X_6) มีความสัมพันธ์สูงที่สุด ($r = .220$) รองลงมาคือ ด้านการบริหารทรัพยากรและงบประมาณ (X_4) ($r = .182$) และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (X_2) ($r = .175$) ส่วนด้านการมีส่วนร่วม (X_5) มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด ($r = .160$) อย่างไรก็ตาม ทุกปัจจัยการบริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการหลักสูตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสะท้อนว่าการพัฒนาในแต่ละด้านล้วนมีส่วนสนับสนุนต่อคุณภาพของการบริหารจัดการหลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

3. การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกตามลำดับการเข้า สมการ	b	Std. Error	β	t	P
1. ด้านการวางแผนและนโยบาย (X_1)	0.120	0.045	0.150	2.26	.008**
2. ด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (X_2)	0.135	0.050	0.160	2.70	.007**
3. ด้านการบริหารบุคลากร (X_3)	0.110	0.048	0.130	2.29	.023*
4. ด้านการบริหารทรัพยากรและงบประมาณ (X_4)	0.140	0.052	0.170	2.69	.008**
5. ด้านการบริหารการมีส่วนร่วม (X_5)	0.095	0.046	0.115	2.07	.039*
6. ด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ (X_6)	0.180	0.055	0.210	3.27	.001**
ค่าคงที่ (Constant)	1.20	0.25	-	4.80	.000**

$$R = 0.478 \quad R^2 = 0.229 \quad \text{Adjusted } R^2 = 0.222 \quad F = 32.15, p < .001$$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (Y_{tot}) ทั้งหมดโดยด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ (X6) มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการจัดการหลักสูตร ($\beta = 0.210, p < .01$) รองลงมาคือด้านการบริหารทรัพยากรและงบประมาณ (X4, $\beta = 0.170, p < .01$) และด้านการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน (X2, $\beta = 0.160, p < .01$) ค่ารวมของโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของการจัดการหลักสูตรได้ประมาณ 22.9% ($R^2 = 0.229, p < .001$) แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาปัจจัยการบริหารทุกด้านมีส่วนสนับสนุนต่อประสิทธิภาพการจัดการหลักสูตร โดยเฉพาะด้านการติดตามและประเมินผลที่มีผลต่อ Y_{tot} ชัดเจนที่สุด ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 5 สามารถนำค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (b) และสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (β) เขียนเป็นสมการทำนายการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดังนี้

สมการความถดถอยเชิงพหุแบบคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.20 + 0.120(X1) + 0.135(X2) + 0.110(X3) + 0.140(X4) + 0.095(X5) + 0.180(X6)$$

สมการความถดถอยเชิงพหุแบบคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.150(X1) + 0.160(X2) + 0.130(X3) + 0.170(X4) + 0.115(X5) + 0.210(X6)$$

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาระดับการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้เพราะว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสมดุลทั้งด้านเพศ อายุ และประสบการณ์ เนื่องจากเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารและจัดการหลักสูตร ซึ่งสะท้อนมุมมองที่หลากหลายและครอบคลุมทั้งบุคลากรรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ ด้านการศึกษาระดับการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พ.ศ.2568 ในจังหวัด

พระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยมีระดับการปฏิบัติมากที่สุดคือ การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายของหลักสูตร รองลงมาคือ การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และการออกแบบโครงสร้างหลักสูตร และด้านที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด คือการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล (ชัยชุมพล ชำนาญมาก และจิระพันธ์ นามสวัสดิ์, 2564; อาภากร รัตนโกสินทร์, เอกลักษณ์ เพียสา และวาโร เฟิงส์สวัสดิ์, 2568) แนวโน้มดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิด Systems Approach ที่เสนอโดย Fayol (1916); Deming (1994) ซึ่งมองการบริหารว่าเป็นระบบที่ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การควบคุม และการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (Fayol, 1916; Deming, 1994) โดยผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการวางแผนและการจัดการหลักสูตรที่เป็นระบบช่วยสนับสนุนการปฏิบัติที่มีประสิทธิผล และสอดคล้องกับหลักการ PDCA ของ Deming ที่เน้นวงจร Plan-Do-Check-Act ในการประกันคุณภาพการศึกษา (Deming, 1994) ในเชิงการเรียนรู้ภายในองค์กร ผลลัพธ์ยังสอดคล้องกับทฤษฎี Constructivism ของ Vygotsky (1978) ที่เน้นการสร้างความรู้ผ่านปฏิสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งอธิบายได้ว่าการมีส่วนร่วมของครูและผู้บริหารในการออกแบบและดำเนินงานหลักสูตรช่วยเพิ่มความเป็นเจ้าของและผลสัมฤทธิ์ของการจัดการหลักสูตร (Vygotsky, 1978; นิตยา ไชยสุระ, เอกลักษณ์ เพียสา และวัลนิกา ฉลากบาง, 2567)

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษาตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้เพราะว่า ปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการจัดการหลักสูตรโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณารายชั้นตอนบางชั้นตอนปรากฏค่าสัมประสิทธิ์ทางลบ ซึ่งอาจสะท้อนความไม่สมดุลระหว่างการวางแผนนโยบายกับการปฏิบัติจริง โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีข้อจำกัดด้านบุคลากร งบประมาณ และทรัพยากร ทำให้การมีส่วนร่วมของภาคีและการบริหารบุคลากรยังไม่ส่งผลเชิงบวกเต็มที่ (บรรณวิทย์ กิตก้อง และนงลักษณ์ ใจฉลาด, 2566; ปฐวี วรรณชัย และนงลักษณ์ ใจฉลาด, 2567) มุมมองเชิงระบบ (Systems Approach) ช่วยอธิบายปรากฏการณ์นี้ว่า เมื่อองค์ประกอบสำคัญของระบบขาดความพร้อมหรือเชื่อมโยงกันไม่ดี

ผลรวมของระบบย่อมลดลงแม้บางองค์ประกอบจะมีประสิทธิภาพ (Deming, 1994) ในขณะเดียวกัน การที่ปัจจัยการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพมีอิทธิพลสูงสุด สะท้อนการทำงานของ กลไก “Check” และ “Act” ในวงจร PDCA ที่จำเป็นสำหรับการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง (Deming, 1994) หากพิจารณาในมิติการเรียนรู้เชิงสังคมตาม Vygotsky การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ภายในองค์กรและการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครู ผู้บริหาร และชุมชนจะช่วย ลดผลกระทบเชิงลบของข้อจำกัดเชิงทรัพยากรและเพิ่มการนำแผนสู่การปฏิบัติ (Vygotsky, 1978; สุกัญญา โพธิ์ทอง, 2566)

3. การวิเคราะห์ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการหลักสูตรการประถมศึกษา ตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3) พุทธศักราช 2568 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งนี้เพราะว่า การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณชี้ให้เห็นว่าปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้านมีอิทธิพลเชิงบวกต่อการ จัดการหลักสูตร โดยโมเดลอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 22.9 ($R^2=0.229$, $p<.001$) ซึ่งแสดงว่า การบริหารเชิงระบบและการจัดสรรทรัพยากรมีส่วนสำคัญต่อผลลัพธ์การจัดการหลักสูตร (ไสรญา พงษ์สุวรรณ และต้องลักษณะ บุญธรรม, 2566; วชรกมล สุศรี, อรพรรณ ตู๋จินดา, ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และพงศ์เทพ จิระโร, 2567) ด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ (X_6) มีอิทธิพลสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Systems Approach ที่ให้ความสำคัญกับกลไกการควบคุมและการ ปรับปรุง (Fayol, 1916; Deming, 1994) และชี้ว่าการมีระบบติดตามที่เข้มแข็งทำให้การดำเนินงาน มีความยั่งยืนและสามารถปรับปรุงได้ตามผลสะท้อนจากการประเมิน. ในเชิงทฤษฎีการเรียนรู้ การ สนับสนุนให้ครูและผู้บริหารมีพื้นที่สำหรับการสะท้อนผลและเรียนรู้ร่วมกัน (Reflective Practice) ตามแนวคิด Constructivism จะช่วยให้การบริหารหลักสูตรไม่เพียงแต่เป็นการทำตามขั้นตอน เท่านั้น แต่ยังเป็นกระบวนการสร้างนวัตกรรมและการปรับตัวของระบบการศึกษา (Vygotsky, 1978; นฤมล มณีแดง และสมใจ สืบเสาะ, 2566) สรุปได้ว่าผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่าการบริหารที่ ผสมผสานระหว่างการจัดการเชิงระบบ (Systematic Management) และการส่งเสริมการเรียนรู้ เชิงสร้างสรรค์ในองค์กรมากขึ้น จะทำให้การจัดการหลักสูตรมีคุณภาพและยั่งยืนยิ่งขึ้น (Deming, 1994; Vygotsky, 1978)

องค์ความรู้ใหม่

การบริหารจัดการหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น (ป.1-3) มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเมื่อปัจจัยการบริหารทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ การวางแผนและนโยบาย หลักสูตรและการเรียนการสอน บุคลากร ทรัพยากรและงบประมาณ การมีส่วนร่วม และการติดตามประเมินผลและประกันคุณภาพ ได้รับการพัฒนาอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะด้านการติดตามประเมินผลที่มีอิทธิพลสูงสุด การบูรณาการปัจจัยเหล่านี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการหลักสูตร ตอบสนองความต้องการผู้เรียนและบริบทโรงเรียน พร้อมเป็นแนวทางในการพัฒนาครูและบุคลากรให้มีสมรรถนะในการบริหารหลักสูตรโดยมีขั้นตอนหลักในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการหลักสูตร แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 2 กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรแบบบูรณาการ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรกำหนดนโยบายสนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการบริหารทุกด้าน โดยเฉพาะด้านการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพ เพื่อยกระดับการจัดการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

2. ควรจัดทำแนวทางการบริหารทรัพยากรและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด
3. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารหลักสูตรระดับชาติและพื้นที่ EEC เพื่อเป็นแนวทางในการกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารและครูสามารถนำผลวิจัยไปปรับปรุงการติดตาม ประเมินผล และประกันคุณภาพภายในโรงเรียน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการหลักสูตร
2. เขตพื้นที่การศึกษาสามารถใช้ผลวิจัยเป็นแนวทางในการฝึกอบรมและพัฒนาครู และบุคลากรให้มีสมรรถนะในการบริหารหลักสูตรและการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม
3. โรงเรียนสามารถประยุกต์ผลวิจัยเพื่อสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน ในการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของนักเรียนอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- ชัยชุมพล ชำนาญมาก และจิระพันธ์ นามสวัสดิ. (2564). ปัจจัยการบริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิภาพ การบริหารงานของโรงเรียนร่มไทรวิทยา. *วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่ง แปซิฟิก*, 7(1), 13-26.
- นฤมล มณีแดง และสมใจ สืบเสาะ. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(1), 172-187.
- นิตยา ไชยสุระ, เอกลักษณ์ เพียสา และวัลนิภา ฉลากบาง. (2567). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สกลนคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 21(92), 121-135.
- บรรณวิทย์ กิดก้อง และนงลักษณ์ ใจฉลาด. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารกับการ บริหารงานวิชาการ ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 7 จังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์*, 6(3), 89-98.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.

ปฐวี วรรณชัย และนงลักษณ์ ใจฉลาด. (2567). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางการบริหารกับคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาชาติในโรงเรียนเครือข่ายโรงเรียนสายรุ้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ*, 13(1), 42-55.

วชรกมล สุศรี, อรพรรณ ตูจินดา, ดวงใจ ชนะสิทธิ์ และพงศ์เทพ จิระโร. (2567). ปัจจัยเชิงสาเหตุของการบริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความปลอดภัยในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 18(1), 263-278.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567). *แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2568*. กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2566). *รายงานการติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (2566). *สภาพปัญหาการจัดการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. พระนครศรีอยุธยา.

สุกัญญา โพธิ์ทอง. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับประสิทธิภาพการสอนของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสงคราม. *วารสารสังคมศาสตร์วิจัย*, 10(1), 219-232.

โสธญา พงษ์สุวรรณ และต้องลักษณ์ บุญธรรม. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูต่างชาติในโรงเรียนสองภาษา จังหวัดปทุมธานี. *วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลสุวรรณภูมิ*, 5(2), 448-461.

อาภากร รัตนโกสินทร์, เอกลักษณ์ เพียสา และวาโร เพ็งสวัสดิ์. (2568). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 22(96), 29-42.

- Deming, W. E. (1994). *The new economics for industry, government, education*. (2nd ed.). MIT Center for Advanced Engineering Study.
- Fayol, H. (1916). *General and industrial management*. Institute of Electrical and Electronics Engineering.
- OECD. (2021). *Future of education and skills 2030: Curriculum Analysis*. OECD Publishing.
- UNESCO. (2022). *Education for sustainable development: A roadmap*. UNESCO Publishing.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.